

Publicerat 22 februari 2006 05:30

Tänk djärvare, Mats Svegfors! Tänk djärvare, Mats Svegfors!

Monica Renstig är journalist författare och driver Women s Business Research Institute och Women's Business School AB.

Den parlamentariska Ansvarskommittén, med Mats Svegfors som ordförande, har nu arbetat i tre år med att undersöka förutsättningarna för dagens landsting och kommuner att klara befolkningens behov av hälsa och sjukvård framöver. Till uppgifterna hör också att studera hur man bäst organiserar sig för att möta framtidens utmaningar.

Nu återstår bara ett år av utredningstiden. Hittills har kommittén presenterat ett fåtal rapporter och debattartiklar. Om slutrapporten bär på samma typ av tänk som dessa är det illavarslande.

I stället för att ställa frågan hur vi i Sverige på bästa möjliga sätt ska organisera framtidens sjukvård ur patientens perspektiv ägnar sig Ansvarskommittén åt något annat, nämligen hur man ska se till att så många politiska tjänstemän som möjligt kan bli avlönade.

Hittills tycks Ansvarskommittén nämligen mest ha ritat om kartan för Sverige och kommit fram till att vi ska ha nio regioner i stället för 21 landsting. Den centrala frågan för Mats Svegfors tycks inte vara sjukvårdens möjligheter att ta hand om oss i framtiden, utan om den demokratiska legitimiteten blir mindre om landstingen blir färre - som han skrev i förra veckans debattartikel. Jag ser framför mig mycket större och helt andra frågeställningar, till exempel att demokrati för patienten inte ligger i att hon har en folkvald politiker i sjukvårdsutskottet, utan i att hon får makten över sin egen hälsa och sjukvård och blir garanterad det allra bästa botemedlet.

Vi har allt fler köpstarka hushåll som kommer att köpa läkemedel utomlands om de vägras behandling i Sverige, och därmed bidra till att öka kraven från alla i befolkningen. Vi har allt fler kunniga och pålästa medborgare som kommer att betrakta läkaren som en konsult bland andra. Vi får snart betydligt fler äldre och multisyka som en kommunal hemtjänst rimligen inte kan klara. Och vi kommer att få allt fler med livsstilsorsakade sjukdomar som fetma och diabetes.

Hur tänker Ansvarskommittén? Hur i all världen ska en organisation som vant sig vid att i första hand hindra folk från att boka tid i onödan kunna förändras till en ren serviceorganisation som säger "välkommen"? Hur ska denna organisation kunna möta medborgare som ställer krav på sin vård och som vill komma när det passar dem, inte doktorn? Varför tror Ansvarskommittén att nio trögrörliga jättekolossoer plötsligt får mer utvecklingskraft än 21? Utan konkurrens finns ingen utvecklingskraft.

Vi medborgare vill inte se Ansvarskommittén rita kartor där allt utgår ifrån det bestående. Tänk om vi i stället fick en skiss och en ordentlig prövning av hur en ren försäkringslösning skulle kunna se ut, där staten kanske var en av flera konkurrerande försäkringsbolag? Tänk om vi fick en skiss och granskning som innebär att sjukvården inte produceras av landstingen, utan av flera konkurrerande hälso- och sjukvårdsföretag? Tänk om vi tänkte nytt och betraktade de totala kostnaderna för sjukvården, sjukförsäkringen, äldreboendet och läkemedel som ingående i samma kär, splittade dem på nio miljoner människor och lät den årliga pengarna på 41 000 kronor följa patientens eget val. Tänk nytt, Ansvarskommittén!

Detta är en utskrift från Svenska Dagbladets nätupplaga, **SvD.se**